บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย จังหวัดพังงา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเกาะหมากน้อย ตำบลเกาะปันหยี อำเภอเมือง จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา รวมทั้งสิ้น 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยมี ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์พื้นฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปี 1 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 6 แผน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์
2. แบบประเมินความกล้าแสดงออกซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความกล้าแสดงออก โดยเป็นแบบวัดชนิดมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ทุกครั้ง บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง แทบไม่เคย

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์พื้นฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปี 1 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 6 แผน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีขั้นตอนในการสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All right reserved

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี เอกสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนนาฏศิลป์และใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

1.2 วิเคราะห์ เลือกและกำหนดเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์พื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมที่ใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ ให้คะแนน +1
ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ให้คะแนน -1

โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าเฉลี่ยผลประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์พื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

1.4 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์พื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปี 1 ที่ใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์พื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้จริงกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย จำนวน 22 คน

2. แบบประเมินความกล้าแสดงออกของนักเรียน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 สร้างแบบประเมินความกล้าแสดงออก โดยกำหนดขอบเขต 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 การกล้าแสดงออกด้านการพูด หมายถึง การแสดงออกซึ่งความสามารถทางภาษาในโอกาสต่าง ๆ เช่น กล่าวทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ ข้อร้อง ปฏิเสธ

2.1.2 การกล้าแสดงด้านการกระทำ หมายถึง การปฏิบัติท่าทางออกมาได้อย่างมั่นใจ

2.2.3 การกล้าแสดงออกด้านการแสดงความคิดเห็น หมายถึง วิพากษ์และการซักถามและแสดงความคิดเห็นของตน

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541 : 167) ดังนี้

5 หมายถึง กล้าแสดงออกมากที่สุด

4 หมายถึง กล้าแสดงออกมาก

3 หมายถึง กล้าแสดงออกปานกลาง

2 หมายถึง กล้าแสดงออกน้อย

1 หมายถึง กล้าแสดงน้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของของเบสท์ (Best, 1981 : 82) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความกล้าแสดงออกอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความกล้าแสดงออกอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความกล้าแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความกล้าแสดงออกอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความกล้าแสดงออกอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 นำเครื่องมือไปให้ครูผู้สอนวิชานาฏศิลป์ตรวจสอบคุณภาพ ให้ข้อเสนอแนะแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลมาหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟ่า (α-coefficient) ของครอนบาคช์ (Cronbach)

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยแบบสอบถามให้คะแนนตามมาตราส่วนประเมินค่าที่กำหนดให้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี เอกสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

3.2 วิเคราะห์แล้วสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541 : 167) เป็นระดับการประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

และใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของของเบสท์ (Best, 1981 : 82) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

3.4 ปรับนำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ถูกต้องตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. เปรียบเทียบความกล้าแสดงออก ของนักเรียนระหว่างก่อนทดลองกับหลังการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

2. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบประเมินความกล้าแสดงออก มาวิเคราะห์หาค่า ดังนี้

2.1 อัตราส่วนร้อยละ

2.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าเฉลี่ย

$$\mu = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวน

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\sigma = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนน

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

N แทน จำนวน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved